

Președintele Dieter F. Uchtdorf
al doilea consilier în Prima Președinție

Potențialul dumneavoastră, privilegiul dumneavoastră

În timp ce citiți din scripturi și acultați cuvintele profeților, deschizându-vă inima și mintea și ascultând cu intenție adevărată, Domnul vă va spune cum să trăiți conform privilegiilor dumneavoastră.

A fost odată un bărbat al cărui vis de-o viață era să se îmbarce pe un vas de croazieră și să navigheze pe Marea Mediterană. El visa să meargă pe străzile din Roma, Atena și Istanbul. A economisit fiecare bănuț până când a strâns suficienți bani pentru călătoria sa. Deoarece nu avea mulți bani, a luat cu el o valiză în plus, plină cu conserve de fasole, cutii de biscuiți și pachete cu praf de limonadă, trăind din acestea în fiecare zi.

I-ar fi plăcut foarte mult să participe la numeroasele activități oferite pe vas – exercițiile fizice din sala de sport, jocul de golf în miniatură și înotatul în piscină. Îi invidia pe cei care mergeau la filme, spectacole și prezentări culturale. Și, o, cât de tare tânjea măcar să guste din mâncarea minunată pe care o vedea pe vas – fiecare masă părea să fie un ospăț! Dar bărbatul voia să cheltuiască atât de puțini bani încât nu a luat parte la niciunul dintre aceste lucruri. A putut vedea orașele pe care

dorise atât de mult să le viziteze, dar majoritatea călătoriei și-a petrecut-o în cabina sa, mâncând numai hrana sărăcăcioasă pe care o avea.

În ultima zi a croazierei, un membru al echipajului l-a întrebat la care petrecere de bun rămas dorea să participe. Atunci, bărbatul a aflat că nu numai petrecerea de bun rămas, ci și aproape tot ce era la bordul vasului de croazieră – mâncarea, divertismentul și toate activitățile – fuseseră incluse în prețul biletului său. Prea târziu, bărbatul și-a dat seama că nu se folosisese de privilegiile la care era îndreptățit.

Trăim noi, în calitate de deținători ai preoției, conform privilegiilor noastre când vine vorba de puterea, darurile și binecuvântările sacre ce reprezintă ocazia și dreptul nostru în calitate de deținători ai preoției lui Dumnezeu?

Gloria și grandoarea preoției

Cu toții știm că preoția este mai mult decât doar un simplu nume sau

titlu. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că „preoția este un principiu nepieritor și a existat cu Dumnezeu din eternitate... în eternitate, fără început al zilelor și fără sfârșit al anilor”¹. Ea deține „cheia tainelor împărăției, chiar cheia cunoașterii lui Dumnezeu”². De fapt, prin preoție se manifestă chiar „puterea divinității”³.

Binecuvântările preoției depășesc capacitatea noastră de înțelegere. Deținătorii credincioși ai Preoției lui Melhisedec pot „[deveni]... aleșii lui Dumnezeu”⁴. Ei sunt „sfințiți prin Spirit pentru înnoirea trupurilor lor”⁵ și pot primi, în cele din urmă, „tot ceea ce are Tatăl”⁶. Acest lucru poate fi greu de înțeles, dar este frumos, iar eu depun mărturie că este adevărat.

Faptul că Tatăl încredințează omului această putere și responsabilitate este o dovadă a măreței Sale dragoste pentru noi și un semn al potențialului nostru ca fii ai lui Dumnezeu în viața de după moarte.

Cu toate acestea, prea des, acțiunile noastre ne dau de înțeles că trăim cu mult sub acest potențial. Când suntem întrebați despre preoție, mulți dintre noi pot spune pe de rost o definiție corectă, dar în viețile noastre ar putea fi puține dovezi că înțelegerea noastră depășește nivelul cunoașterii unui verset memorat pe de rost.

Stimați frați, noi avem de făcut o alegere. Putem fi mulțumiți cu o experiență diminuată ca deținători ai preoției și cu experiențe cu mult sub privilegiile noastre. Sau ne putem înfrupta dintr-un ospăț al oportunităților și din binecuvântările universale ale preoției.

Ce putem face pentru a trăi la înălțimea potențialului nostru?

Cuvintele scrise în scripturi și rostite la conferința generală sunt pentru ca noi să le „[aplicăm] în viețile noastre”⁷,

nu doar pentru citit sau ascultat⁸. Prea des, noi participăm la adunări și dăm din cap aprobator; și poate chiar zâmbim în semn că știm și aprobăm. Scriem câteva lucruri pe care ne propunem să le facem și ne spunem: „Acest lucru este ceva ce voi face”. Dar undeva, între momentul în care ascultăm, în care scriem un memento pe telefonul nostru mobil și cel al faptului în sine, hotărârea noastră de a face acel lucru imediat este înlocuită de decizia de a-l face mai târziu. Stimăți frați, haideți să fim siguri că luăm decizia de a face acum și mereu acele lucruri!

În timp ce citiți din scripturi și ascultați cuvintele profeților, deschizându-vă inima și mintea și ascultând cu intenție adevărată, Domnul vă va spune cum să trăiți conform privilegiilor dumneavoastră. Nu lăsați să treacă nicio zi fără a face ceva pentru a răspunde la îndemnul Spiritului.

Primul: citiți manualul de utilizare

Dacă ați deține cel mai avansat și mai scump calculator din lume, l-ați folosi numai ca ornament de birou? Calculatorul ar putea arăta impresionant. Ar putea avea potențial de tot felul. Dar numai atunci când studiați manualul de utilizare, când învățați cum să folosiți programele și să porniți calculatorul puteți avea acces la potențialul său deplin.

Sfânta preoție a lui Dumnezeu are, de asemenea, un manual de utilizare. Fie ca noi să ne angajăm să citim scripturile și manualele de instrucțiuni, concentrându-ne mai mult atenția asupra unui scop mai precis. Să începem, recitind secțiunile 20, 84, 107 și 121 din Doctrină și legăminte. Cu cât studiem mai mult scopul, potențialul și punerea în practică a preoției, cu atât mai mult ne vom minuna de puterea ei, iar Spiritul ne va învăța cum

să accesăm și să folosim acea putere pentru a ne binecuvânta familiile, comunitățile și Biserica.

Ca oameni, noi acordăm pe bună dreptate o mare prioritate învățaturii laice și dezvoltării profesionale. Vrem și trebuie să excelăm în învățatură și măiestrie. Vă laud pentru că vă străduiți cu sârguință să dobândiți o educație și să deveniți experți în domeniul pe care vi l-ați ales. Vă invit să deveniți, de asemenea, experți în doctrinele Evangheliei – în special în doctrina preoției.

Trăim într-o perioadă de timp în care scripturile și cuvintele profeților din aceste zile sunt mai ușor accesibile decât în oricare altă perioadă din istoria lumii. Totuși, este privilegiul și datoria noastră și este responsabilitatea noastră să facem efortul de a ajunge la ele și de a înțelege învățăturile lor. Principiile și doctrinele preoției sunt sublime și divine. Cu cât studiem mai mult doctrina și potențialul preoției și punem în practică scopul acesteia, cu atât mai mult sufletele noastre vor crește, înțelegerea

București, România

noastră se va mări și vom vedea ce are Domnul pregătit pentru noi.

Al doilea: căutați revelațiile Spiritului.

O mărturie sigură despre Isus Hristos și despre Evanghelia Sa restaurată necesită mai mult decât cunoaștere – necesită revelație personală, confirmată prin punerea în practică, cu bună intenție și cu devotament, a principiilor Evangheliei. Profetul Joseph Smith a explicat că preoția este un „canal prin care Atotputernicul a început să dezvăluie slava Sa la începutul creării acestui pământ și prin care El a continuat să Se dezvăluie pe Sine copiilor oamenilor până în timpul prezent”⁹.

Dacă nu căutăm să folosim acest canal al revelației, noi nu trăim conform privilegiilor noastre ca deținători ai preoției. De exemplu, sunt aceia care cred, dar care nu știu că ei cred. Ei au primit diverse răspunsuri oferite de glasul blând și încet pentru o lungă perioadă de timp, dar pentru că această inspirație pare atât de mică și neînsemnată, ei nu o recunosc așa cum ar trebui. Ca rezultat, ei permit îndoielilor să-i împiedice să-și atingă potențialul ca deținători ai preoției.

Revelația și mărturia nu vin întotdeauna cu o forță copleșitoare. Pentru mulți oameni, o mărturie vine încet – câte o parte, pe rând. Uneori,

aceasta vine atât de treptat încât este greu să ne amintim momentul exact în care am știut de fapt că Evanghelia este adevărată. Domnul ne oferă „rând după rând, precept după precept, aici puțin și acolo puțin”¹⁰.

În unele privințe, mărturia noastră este asemenea unui bulgăre de zăpadă care se mărește cu fiecare rostogolire. Noi începem cu o cantitate mică de lumină – chiar dacă aceasta este numai o dorință de a crede. Treptat, „lumina este atrasă de lumină”¹¹, iar „acela care primește lumina și rămâne credincios lui Dumnezeu, primește mai multă lumină; și acea lumină devine din ce în ce mai strălucitoare, crescând mereu până în miezul zilei”¹², când „la timpul potrivit, [primim] plenitudinea Sa”¹³.

Gândiți-vă cât de glorios este să ne depășim limitele pământești, să ne fie deschiși ochii înțelegerii și să primim lumină și cunoaștere din surse cerești! În calitate de deținători ai preoției, avem privilegiul și oportunitatea să căutăm revelația personală și să învățăm cum să cunoaștem adevărul pentru noi înșine prin mărturia sigură a Spiritului Sfânt.

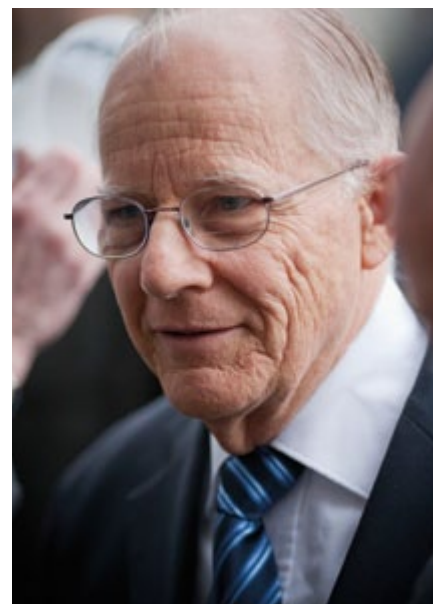
Să căutăm cu sinceritate lumina inspirației personale. Să-L rugăm pe Domnul să ne înzestreze mintea și sufletul cu scânteia credinței care ne va permite să primim și să recunoaștem slujirea divină a Spiritului Sfânt pentru

situațiile din viețile noastre și pentru încercările și îndatoririle preoției noastre.

Al treilea: găsiți bucurie în slujirea din cadrul preoției

În timpul carierei mele de pilot de linie, am avut ocazia de a fi căpitan de testare și instruire. O parte a acestei slujbe era de a instrui și a testa piloții experimentați pentru a mă asigura că aceștia aveau cunoștințele și abilitățile necesare pentru a manevra eficient și în siguranță acele magnifice avioane mari cu reacție.

Am aflat că erau piloți care, chiar și după mulți ani de pilotaj profesionist, nu și-au pierdut niciodată entuziasmul de a urca în atmosferă, „părăsind constrângerile de pe pământ și traversând cerurile pe aripi argintii care aduc atâta bucurie”¹⁴. Aceștia le plăcea foarte mult sunetul aerului prin care treceau cu mare viteză, zgomotul motoarelor puternice, sentimentul de a fi „una cu vântul și cu cerul întunecat și stelele din fața ta”¹⁵. Entuziasmul lor era molipsitor.

Erau și câțiva piloți care păreau doar să treacă prin mișcările respective. Aceștia stăpâniseră sistemele și manevrarea avioanelor, dar undeva, pe drum, își pierduseră bucuria de a zbura „unde nici ciocârlia și nici măcar vulturul nu au zburat vreodată”¹⁶. Ei își pierduseră sentimentele de uimire la vederea unui răsărit strălucitor și a creațiilor lui Dumnezeu în timp ce traversau oceane și continente. Dacă aceștia îndeplineau cerințele oficiale, eu le acordam licența dar, în același timp, îmi părea rău pentru ei.

Puteți să vă întrebați dacă, în calitate de deținător al preoției, doar treceți prin mișcări – făcând ceea ce se cere, dar fără să simțiți bucuria de care ar trebui să aveți parte. Deținerea preoției ne oferă din abundență ocazii de a simți bucuria pe care a exprimat-o Amon: „Nu avem noi motiv mare să ne bucurăm?... Noi am fost instrumente în mâinile [Domnului] ca să facem această lucrare măreață și minunată! De aceea... ne vom slăvi în Domnul; da, ne vom bucura”¹⁷.

Dragi frați, religia noastră este o religie plină de bucurie! Noi suntem atât de binecuvântați să deținem preoția lui Dumnezeu! În cartea Psalmilor, citim: „Ferice de poporul care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina Feței Tale, Doamne!”¹⁸. Noi putem avea parte de această bucurie mai mare dacă doar o căutăm.

Prea adesea, nu reușim să simțim fericirea care vine din slujirea practică, oferită zilnic în cadrul preoției. Uneori, însărcinările primite pot părea poveri. Stimati frați, să nu trecem prin viețile noastre scufundați în cele trei atitudini negative ale istovirii, îngrijorării și văitului. Noi nu trăim conform privilegiilor noastre atunci când permitem preocupărilor lumești să ne împiedice să simțim bucuria abundență care vine din slujirea plină de credință din

cadru preoției, în special între pereții propriilor noastre cămine. Noi nu trăim conform privilegiilor noastre când nu reușim să luăm parte la ospățul de fericire, pace și bucurie pe care Dumnezeu îl oferă cu generozitate slujitorilor credincioși în cadrul preoției.

Dragi tineri băieți, dacă simțiți că sosirea mai devreme la biserică pentru a ajuta la pregătirea împărțășaniei este mai mult o povară decât o binecuvântare, atunci vă invit să vă gândiți la ce ar putea însemna această rânduială sacră pentru un membru al episcopiei sau al ramurii care poate a trecut printr-o săptămână grea. Dragi frați, dacă eforturile dumneavoastră în calitate de învățători de acasă nu par să fie foarte eficiente pentru dumneavoastră, vă invit să vedeți cu ochii credinței ce va însemna o vizită din partea unui slujitor al Domnului pentru o familie care are multe probleme care nu se văd. Când veți înțelege potențialul divin al slujirii

dumneavoastră în calitate de deținători ai preoției, Spiritul lui Dumnezeu va găsi loc în inima și în mintea dumneavoastră; va străluci în ochii și pe chipurile dumneavoastră.

Mă rog ca noi, în calitate de deținători ai preoției, să nu ne împietrim niciodată inimile împotriva admirației și respectului față de ceea ce ne-a lăsat Domnul în grijă.

Concluzie

Dragii mei frați, mă rog ca noi să căutăm cu sârguință să învățăm doctrina sfintei preoții, să ne întărim mărturiile rând după rând, primind revelațiile venite din partea Spiritului și să găsim adevărata bucurie în slujirea zilnică în calitate de deținători ai preoției. Făcând aceste lucruri, vom începe să trăim la nivelul potențialului și privilegiilor noastre în calitate de deținători ai preoției și vom „[pute] totul în Hristos, care [ne] întărește”¹⁹. Depun mărturie despre aceste lucruri în calitate de apostol al Domnului și vă las binecuvântarea mea în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), p. 104.
2. Doctrină și legăminte 84:19.
3. Doctrină și legăminte 84:20.
4. Doctrină și legăminte 84:34.
5. Doctrină și legăminte 84:33.
6. Doctrină și legăminte 84:38.
7. 1 Nefi 19:24.
8. Vezi Iacov 1:22.
9. *Teachings: Joseph Smith*, p. 108–109.
10. 2 Nefi 28:30.
11. Doctrină și legăminte 88:40.
12. Doctrină și legăminte 50:24.
13. Doctrină și legăminte 93:19.
14. John Gillespie Magee, fiul, „High Flight”, în ediția Diane Ravitch, *The American Reader: Words That Moved a Nation* (1990), p. 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground* (1963), p. 9.
16. Magee, „High Flight”, p. 486.
17. Alma 26:13, 15–16.
18. Psalmii 89:15.
19. Filipeni 4:13.